

formål, og vi støtter forslaget, selv om vi anerkender, det er usædvanligt – forstået på den måde, at vi fremover forbyder handlinger, der, så vidt vi ved, aldrig har fundet sted endnu. Det er en hypotetisk situation. På nuværende tidspunkt er der ingen af os, der har mulighed for at overskue konsekvenserne af den bioteknologiske udvikling, der finder sted og vil finde sted, og derfor er vi tilfredse med, at lovforslaget er fremsynet og tager højde for udviklingen.

Erling Oxdam (V):

På Venstres vegne skal jeg på forhånd meddele, at Venstre måske nok har sympati for, men ikke kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag.

Vi mener, at man på en måde er for tidligt ude. Man stiller nogle formodninger op og siger, at der kan komme en dag, hvor vi i større omfang anvender DNA-tests og derved får oplysninger om en person, som ikke skal kunne bruges, når der skal tegnes forsikringer og pensioner. Vi mener, det er for tidligt, og vi må derfor afvise forslaget.

Jeg kan måske godt forstå, at man ikke skal anvende disse tests på den måde, at der skal kunne stilles krav fra forsikringsselskaber og pensionskasser om deres anvendelse; men jeg kan på den anden side ikke forstå, at når man rent faktisk har nogle oplysninger om arveanlæggene hos en person, der skal tegne pension eller forsikring, må man ikke bruge dem.

Det må være således, at forsikringsselskabet skal være ligestillet med den, der begærer en forsikring tegnet, og derfor kan jeg ikke acceptere hele ordlyden af den foreslåede nye § 3 a i lovforslaget, hvor der står, at man fra selskabernes side ikke må anmode om, indhente, modtage eller bruge oplysninger. Det ville vel i og for sig være rimeligt, hvis vi skal have den lovgivning – hvad jeg altså ikke mener vi skal – at der alene stod, at man ikke måtte anmode om eller indhente den slags oplysninger, for i forsikringsforhold lægger man alle de oplysninger til grund, som nu engang kan indhentes.

I den forbindelse er det meget ofte således, at forsikringsselskaber kan afvise forsikringer eller nedsætte erstatninger, fordi der senere fremkommer oplysninger, som de påstår, de ikke har haft fra starten. Der er stadig en bevægelse i gang for at få ændret forsikringsaftalelovens § 6, som omhandler dette punkt; og derfor skal jeg senere stille et spørgsmål til ministeren om, hvad der skal foretages i den anledning.

Men som lovforslaget er formuleret her, kan Venstre ikke umiddelbart tilslutte sig det.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke tilslutte sig lovforslaget, som det foreligger her.

Det er jo altid en balancegang, når man skal forsøge at lovgive på et så etisk betonet område, og det er vores opfattelse, at balancepunktet er lagt forkert her. Men lad mig slå fast, at Det Konservative Folkeparti ikke har noget som helst imod at indføre et forbud mod, at forsikringsselskaber og pensionskasser som betingelse for at indgå i et forhold kræver, at man skal gennemgå en genetisk test. Et sådant forbud medvirker vi gerne til.

Men forholdet her er jo, at forbudet er totalt, og det vil sige, at i en situation, hvor forsikringstageren eller pensionsoppareren i anden sammenhæng har gennemgået en genetisk test – der kan være fuldstændig frivillig – og ligger inde med viden om resultatet af en sådan test, må han ikke videregive oplysningen til forsikringsselskabet, og forsikringsselskabet må ikke modtage den. Det virker forkert, for det er nu engang sådan, at man åbner op for en spekulationsadgang. Man kan have en viden, man forholder selskabet at få kendskab til, og det er for mig at se et brud på et grundlæggende princip i forsikringsretten, nemlig at forsikringstageren og forsikringsselskabet skal have det samme kendskab til forsikringstagerens helbredstilstand.

Vi kan altså ikke støtte lovforslaget i den form, det har her.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Her er vel tale om, at et beslutningsforslag, som SF første gang fremsatte i 1989 og fik vedtaget i 1991, nu bliver udmøntet i et lovforslag.

Jeg skal straks sige, at forsinkelsen ikke er Justitsministeriets skyld. Beslutningsforslaget handlede om forbud mod gentest i både ansættelsessager og forsikrings­sager, og det blev hurtigt klart under sagsbehandlingen, at det var nødvendigt at adskille de to situationer. Der blev enighed om at behandle ansættelsessager først, og den lovgivning blev først klar sidste forår, så Justitsministeriet kunne ikke have handlet meget hurtigere.

Det er interessant at se, hvordan stemmerne, stemningen her i salen har forskudt sig gennem denne lange periode. Det oprindelige forslag blev vedtaget med én stemmes flertal, idet kun Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti stemte for sammen med SF, mens alle andre partier stemte imod; men under sagens videre gang